

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/137/2022
Identifikačné číslo spisu:	7112217602
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7112217602.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Martina Holíča a JUDr. Alexandry Hanusovej, v spore maloletých žalobkýň 1/ Q. Š., narodenej XX. J. XXXX, W., B. S. XX, 2/ U. Š., narodenej XX. Y. XXXX, W.N., B.B. S. XX, zastúpených zákonnou zástupkyňou Y. N. H. Š. L., W., B. S. XX, obe zastúpené v dovolacom konaní advokátkou JUDr. Alicou Petrovskou Homzovou, Košice, Moyzesova 46, proti žalovanému G. I., narodenému X. C. XXXX, W.N., W. B. XX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Advokát Píreč, s.r.o., Košice, Kpt. Nálepku 17, IČO: 35 568 836, o zaplatenie 4.979,08 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 13C/292/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 2. októbra 2019 sp. zn. 9Co/374/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 2. októbra 2019 sp. zn. 9Co/374/2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I z 11. júla 2018 č. k. 13C/292/2012-294, a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu pôvodného žalobcu, ktorý sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 4.979,08 eura s 9% úrokom od 4. augusta 2006 do zaplatenia a zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1. Odvolací súd uviedol, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vecne správne rozhodol a vo svojom rozhodnutí výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vysporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevysporiadal, iba zopakoval tie, ktoré uvádzal už v konaní. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu považoval odvolací súd za vecne správne, a v jednotlivostiach naň poukázal.

1.2. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, že právo na vzájomné vrátenie plnení sa vzťahuje len na prípady, keď predmetom by bolo vzájomné

vrátenie peňažných plnení alebo vrátenie len časti kúpnej ceny bez vrátenia kúpnej veci a pod. Právo na vrátenie z neplatnej (zrušenej) zmluvy je zo zákona podmienené tým, že ide síce o vzájomnú reštitučnú povinnosť, avšak že § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka možno aplikovať iba na tie prípady, keď podľa zmluvy každý účastník (nie iba jeden) niečo dostal a teda každý z nich to, čo dostal je v prípade neplatnosti alebo zrušenia zmluvy povinný vrátiť druhému účastníkovi. Predmetná zmluva o pôžičke bola vyhlásená súdom za absolútne neplatný právny úkon, a preto vzniklo bezdôvodné obohatenie od samotného úkonu, teda od uzavretia tejto zmluvy o pôžičke a prevzatia finančných prostriedkov dňom 3. augusta 2006. Trojročná objektívna premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňom 3. augusta 2006, t.j. keď došlo k plneniu z neplatnej zmluvy o pôžičke a uplynula dňom 3. augusta 2009.

1.3. K správnym dôvodom uvedeným v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie poukázal odvolací súd na to, že už Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo 14. februára 2012 sp. zn. 6Co/238/2011, právoplatnom 7. marca 2012 v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného poukázal na neplatnosť zmlúv o prevode členských práv a povinností z 3. augusta 2006 a 22. septembra 2006 a zmluvy o pôžičke z 3. augusta 2006 a mal za správny postup súdu, keď posudzoval predmetnú zmluvu o pôžičke z 3. augusta 2006 a zmluvu o prevode členských práv a povinností uzavretú 3. augusta 2006 v ten istý deň ako samostatné právne úkony, pretože aj keď v zmysle zmluvy o pôžičke mala byť uzavretá zmluva o zabezpečovacom prevode práv, nakoniec k uzavretiu takejto zmluvy nedošlo, pričom odvolací súd poukázal na to, že zmluvu o prevode členských práv a povinností v bytovom družstve uzavretú medzi žalovaným 1/ a 2/ z 3. augusta 2006 (v prejednávacom spore v postavení žalovaného a žalobcu) nemožno považovať za zmluvu o zabezpečovacom prevode práv podľa § 553 a nasl. Občianskeho zákonníka. K námietke žalovaného 2/ (v prejednávacom spore pôvodného žalobcu), že súd mal posúdiť tieto právne úkony ako vzájomne podmienené a skutkovo súvisiace, odvolací súd dal do pozornosti výpoveď žalovaného 2/ (v prejednávacom spore pôvodného žalobcu) na pojednávaní 4. decembra 2008, kedy sám prehlásil, že zmluvu o prevode členských práv a povinností, ktorú uzavrel so žalovaným 1/ (v prejednávacom spore so žalovaným) v žiadnom prípade nemožno spájať so zmluvou o pôžičke, pretože táto je samostatným právnym úkonom a nie zabezpečovacím právom zmluvy o pôžičke, z ktorého dôvodu navrhol, aby súd na to prihliadol ako na dva samostatné právne úkony. Obranu žalobcu odvolací súd nemohol považovať za relevantnú, ale iba za účelovú a bez právneho významu.

1.4. Odvolací súd uviedol, že v prejednávacom spore ide o vydanie bezdôvodného obohatenia z absolútne neplatnej zmluvy o pôžičke a keďže išlo o plnenie z neplatnej zmluvy, išlo o neplatný úkon od počiatku, k bezdôvodnému obohateniu došlo už v deň a v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, t.j. 3. augusta 2006, kedy bezdôvodné obohatenie žalovaný od žalobcu prijal, od ktorého momentu bolo potrebné počítať trojročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v žalovanej sume, a trojročná premlčacia lehota uplynula tak, ako to uviedol súd prvej inštancie 3. augusta 2009 a keďže bola žaloba podaná na súde žalobcom 3. júla 2012, po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, musela byť zamietnutá pre námietku premlčania, ktorú dôvodne uplatnil žalovaný.

1.5. Vo vzťahu k § 3 Občianskeho zákonníka, k posúdeniu námietky premlčania a k jej uplatneniu, ktorá bola podľa názoru žalobcu v rozpore s dobrými mravmi z dôvodov uvádzaných v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie a dôvodmi, na ktoré v celom rozsahu poukázal, že námietka premlčania uplatnená žalovaným nie je v rozpore s dobrými mravmi. Už v konaní sp. zn. 14C/41/2006 vedenom na Okresnom súde Košice I bolo skonštatované, že práve žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi, čo bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach. Súd zobral na zreteľ to, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi stranami sporu bola vyhlásená za neplatnú predovšetkým z dôvodu, že jej účelom bolo zo strany žalobcu získanie členského podielu v SBD I Košice a teda aj k družstevnému bytu, ktorého hodnota bola zjavne neprimeraná poskytnutej pôžičke a že zmluvu o pôžičke žalobca použil ako prostriedok na získanie neprimeranej majetkovej hodnoty, žalobca v pomere k hodnote poskytnutej pôžičky 150.000,00 Sk získal zjavne neprimeranú výhodu na úkor žalovaného, ktorá robila zmluvu o pôžičke neplatnou pre rozpor s dobrými mravmi, pretože bola v rozpore s požiadavkou vyváženosti práv a povinností účastníkov právnych vzťahov a primeranosti v rozsahu práv konkrétneho účastníka, k právam ostatných účastníkov. O konaní žalobcu, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi svedčilo aj to, že nebol ochotný dohodnúť sa ani o predčasnom vrátení poskytnutej pôžičky a o spätnom prevode členských práv a povinností na žalovaného, a už 20. septembra 2006 previedol členské práva a povinnosti k

nehnuteľnosti na tretí subjekt.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie pôvodný žalobca, ktorý ho žiadal zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Z obsahu obsiahleho dovolania vyplynulo, že namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom a má za to, že : „právna otázka, ktorá nebola dosiaľ dovolacím súdom riešená je otázka, či v prípade, ak ide o poskytnutie pôžičky na základe odplatnej zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá sa najskôr stala predmetom sporu o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke, ktorého výsledkom bolo vyhlásenie zmluvy o pôžičke za neplatnú v dôsledku čoho sa poskytnutá pôžička stala podľa § 451 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením, ktoré sa následne stalo predmetom ďalšieho súdneho sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia, začína plynúť subjektívna a objektívna zmluva už poskytnutím pôžičky alebo až právoplatnosťou rozsudku, ktorý vyhlásil zmluvu o pôžičke za neplatnú a tým pôvodne peňažnú sumu poskytnutú ako pôžičku pre kvalifikoval na bezdôvodné obohatenie.“

2.1. Dovolateľ považoval za správny taký výklad, kedy začiatok plynutia premlčacej doby ohľadom bezdôvodného obohatenia začína plynúť až od okamihu, kedy súd právoplatne vyhlási právny úkon za neplatný a tým plnenie z právneho úkonu kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie, pretože až od tohto okamihu sa strany dozvedia, že plnením pôvodne z platného úkonu došlo k bezdôvodnému obohateniu (objektívna premlčacia lehota) a že dané plnenie je bezdôvodným obohatením (subjektívna premlčacia lehota).

3. Žalovaný vo svojom podrobnom vyjadrení k dovolaniu poukázal na to, že položená právna otázka je právne neakceptovateľná a v rozpore s rozhodovacou činnosťou súdov. Zmluva o pôžičke, ktorú uzavreli strany sporu má reálnu povahu a medzi veriteľom a dlžníkom nevzniká vzájomne podmienené plnenie tak ako to uvádza § 560 Občianskeho zákonníka. Navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť, prípadne ako nedôvodné zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 29. septembra 2021 sp. zn. 8Cdo/91/2020 dovolanie odmietol, keď dospel k záveru, že i keď dovolateľ zložito predostrel otázku, podľa neho neriešenú v doterajšej praxi dovolacieho súdu, (ako je otázka uvedená vyššie v bode 2), takto položená v prvom rade nespĺňa atribúty možného dovolacieho prieskumu, nakoľko dovolateľ nepresvedčil dovolací súd o prípustnosti svojho dovolania.

4.1. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP predpokladá, že právnu otázku, ktorú naformuloval dovolateľ, dovolací súd neriešil vo svojej rozhodovacej činnosti a súčasne, že má zásadný právny význam.

4.2. K uvedenému dovolací súd uviedol, že výklad začiatku plynutia premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1, 2 (t. j. subjektívnej i objektívnej) riešil dovolací súd vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. 5Cdo/121/2009, 5MCdo/17/2009) so záverom, že objektívna premlčacia lehota začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo, pri absolútnej neplatnosti právneho úkonu je plnenie poskytnuté na jeho základe ipso facto bezdôvodným obohatením a od toho momentu plynie i objektívna premlčacia lehota, pojmové predpoklady naplnenia subjektívnej premlčacej lehoty (došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na úkor subjektu obohatil) musia byť naplnené rovnako. Subjektívna premlčacia lehota nemôže začať plynúť skôr, než právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vôbec vznikne, t.j. skôr než začne beh objektívnej lehoty, ktorej začiatok je spojený s okamihom, kedy sa povinný obohatil. O vzniku bezdôvodného obohatenia sa oprávnený dozvie vtedy, ak má k dispozícii údaje, ktoré mu umožnia podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, sú mu známe skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu bezdôvodného obohatenia a osoby, ktorá sa obohatila, nezáleží na tom, ako oprávnený tieto známe okolnosti posúdi z právneho hľadiska. Z uvedeného bolo zrejmé, že nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum, nakoľko obsah dovolania a vymedzenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP nemalo zákonom vyžadované náležitosti, ale bolo možné ho vnímať len ako nespokojnosť s právnym názorom nižších súdov, pričom dovolateľom tvrdené dôvody prípustnosti dovolania neboli zákonom vyžadovaným spôsobom v dovolaní odôvodnené.

5. Na základe ústavnej sťažnosti dovolateľa, Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“)

nálezom z 2. júna 2022 sp. zn. III ÚS 207/2022 rozhodol, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8Cdo/9I/2020 z 29. septembra 2021 bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/9I/2020 z 29. septembra 2021 zrušil a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Výtkol najvyššiemu súdu, že v rozhodnutí najvyššieho súdu pri jeho závere o tom, že právna otázka nastolená dovolaním už bola právoplatne vyriešená, celkom absentuje zdôvodnenie vyriešenia takejto právnej otázky. Právna úvaha, ktorá nadväzuje na § 421 ods. 1 písm. b) CSP, musí byť nevyhnutne zdôvodnená dôslednou analýzou toho, či skôr prijaté právne závery v iných súdnych konaniach možno vzťahovať na dovolaním nastolenú právnu otázku. To vyžaduje porovnanie skutkových okolností, na len také právne závery, ktoré boli prijaté na základe obdobných skutkových okolností, môžu viesť k záveru o tom, že právna otázka už bola vyriešená. Najvyšší súd sa o takúto analýzu nielenže nepokúsil, ale na vec sťažovateľa vzťahol rozhodnutia, ktorých právne závery vychádzajú z celkom odlišných skutkových okolností.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky, potom ako ustálil okruh strán sporu, vzhľadom k právnej skutočnosti, že pôvodný žalobca a dovolateľ Y. Y. Š.W. zomrel XX. H. XXXX, a právnymi nástupkyňami sa stali maloleté 1/ Q. Š.W., narodená XX. J. XXXX, W., B. S. XX, 2/ U. Š.W., narodená XX. Y. XXXX, W., B. S. XX, zastúpené zákonnou zástupkyňou Y. N. H. Š. L. W., B. S. XX, pristúpil k vecnému preskúmaniu podaného dovolania, z hľadiska záverov ústavného súdu.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolačím dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP).

8. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázkou relevantnou pre prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia môže byť len otázka právna (hmotnoprávna alebo procesnoprávna, ktorej vyriešenie viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu) a nie otázka skutková.

9. Osobitne významným znakom otázky relevantnej v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP je jej zásadný právny význam. Účelom § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dosiahnuť vyriešenie dosiaľ ešte nevyriešenej právnej otázky.

10. Dovolačím súdom viazaným skutkovým stavom, na ktorý nadväzovalo právne posúdenie v predmetnej veci, dospel k záveru, že dovolateľ namieta záver súdov nižších stupňov, že v jeho prípade: „právna otázka, ktorá nebola dosiaľ dovolacím súdom riešená je otázka, či v prípade, ak ide o poskytnutie pôžičky na základe odplatnej zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá sa najskôr stala predmetom sporu o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke, ktorého výsledkom bolo vyhlásenie zmluvy o pôžičke za neplatnú v dôsledku čoho sa poskytnutá pôžička stala podľa § 451 Občianskeho

zákonníka bezdôvodným obohatením, ktoré sa následne stalo predmetom ďalšieho súdneho sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia, začína plynúť subjektívna a objektívna zmluva už poskytnutím pôžičky alebo až právoplatnosťou rozsudku, ktorý vyhlásil zmluvu o pôžičke za neplatnú a tým pôvodne peňažnú sumu poskytnutú ako pôžičku pre kvalifikoval na bezdôvodné obohatenie.“

11. Vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam bolo potrebné preto vyriešiť vo všeobecnosti otázku začiatku plynutia premľacej lehoty vzhľadom k skutočnosti, že iba na tejto právnej otázke vyriešili súdy nižších stupňov predmetný spor.

12. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, (ďalej len „OZ“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12.1. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premľčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premľčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premľčania dovoľá, nemožno premľčané právo veriteľovi priznať.

12.2. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premľčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

12.3. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premľčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

12.4. Podľa § 107 ods. 3 OZ, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premľčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premľčanie namietat’.

13. K uvedenému dovolací súd uvádza, že výklad začiatku plynutia premľacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1, 2 (t. j. subjektívnej i objektívnej) riešil dovolací súd vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. rozhodnutie veľkého senátu najvyššieho súdu sp. zn. 1VCdo/3/2022. m.m. bod 24) so záverom, že objektívna premľčacia lehota začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo, pri absolútnej neplatnosti právneho úkonu je plnenie poskytnuté na jeho základe ipso facto bezdôvodným obohatením a od toho momentu plynie i objektívna premľčacia lehota.

14. Na uvedenom závere, ktorý správne interpretovali okresný i krajský súd, keď zamietli žalobu pre dôvodne vznesenú námietku premľčania, nič nemení ani snaha o konštrukciu dovolacej otázky zo strany dovolateľa, nakoľko právnym záverom, ku ktorému sa dovolací súd pripája, bolo rozhodnutie o otázke premľčania bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu (zmluvy o pôžičke).

15. Dovolací súd záverom zotrváva na svojom názore, vyjadrenom v zrušenom uznesení, že pokiaľ dovolateľ poukazoval aj na nesprávne právne posúdenie z hľadiska záveru o dobrých mravov, vzhľadom na skutkové okolnosti danej veci, tak ako sú uvedené v spise, možno nazerať na správanie pôvodného žalobcu až ako na prípad zneužitia práva s prihliadnutím na zásadu nemo turpitudinem suam allegare potest.

16. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že pôvodným žalobcom podané dovolanie po náleze ústavného súdu a v zmysle jeho záverov, síce vyvolalo procesný účinok umožňujúci uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu, výsledok tohto dovolacieho prieskumu ale vedie k záveru, že jeho dovolanie nie je dôvodné. Najvyšší súd preto dovolanie pôvodného žalobcu zamietol podľa § 448 CSP.

17. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.